

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 571/2024-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného CORVIL LEGAL s. r. o., Thurzova 1524/6, Košice, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. K3-14C/693/2016 po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 297/2023-34 zo 6. septembra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. októbra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu označeného v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd opätovne prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a priznal mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 3 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie, že v napadnutom konaní dochádza k zbytočným prietahom aj po vydaní nálezů ústavného súdu č. k. II. ÚS 297/2023-34 zo 6. septembra 2023, ktorým bolo mestskému súdu prikázané konať bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti popísal priebeh konania od podania žaloby. V rozhodnom období po právoplatnosti nálezů ústavného súdu videl sťažovateľ nesústredenú činnosť mestského súdu v tom, že na nariadené pojednávanie 22. novembra 2023 mestský súd opomenul predvolať jeho právneho zástupcu, a preto žiadal jeho odročenie. Mestský súd uskutočnil pojednávanie 14. decembra 2023 a 28. februára 2024, ktoré bolo odročené na žiadosť právnej zástupkyne žalobcov na účely predloženia nového geometrického plánu. Uvedený dôvod sťažovateľ nepovažuje za dostatočne závažný na odročenie pojednávania. Mestský súd uznesením č. k. K3-14C/693/2016-492 z 22. apríla 2024 pripustil zmenu žaloby, čím sa stali nepoužiteľné výsledky osem a pol roka

trvajúceho konania. Takýto postup mestského súdu podľa názoru sťažovateľa odporuje princípu koncentrácie a hospodárnosti konania. Právna zástupkyňa žalobcov nepredložila v stanovenej lehote geometrický plán, čo bolo dôvodom odročenia pojednávania 25. apríla 2024. Mestský súd v tejto súvislosti nepristúpil k uloženiu poriadkovej pokuty alebo inému opatreniu. Pojednávanie určené na 27. jún 2024 bolo odročené z dôvodu práceneschopnosti zástupcu žalovaného. Sťažovateľ zastáva názor, že tento neefektívny a nesústredený postup mestského súdu opätovne porušuje jeho základné právo.

3. K jednotlivým kritériám sťažovateľ uviedol, že prejednávajúcu vec nemožno považovať za zložitú, ide o jednoduchý právny stav a frekventovanú agendu všeobecných súdov. Sťažovateľ bol osobne prítomný na niekoľkých pojednávaniach, je zastúpený právnym zástupcom, nevykonal žiaden úkon, ktorým by zdržal postup súdu a splnil si všetky súdom uložené povinnosti. Mestský súd ignoruje odporúčania ústavného súdu obsiahnuté v predošlom náleze, pokračuje v nesústredenom postupe a koná neefektívne, čo spôsobuje, že právna vec sťažovateľa je prejednávaná aj po 8 rokoch.

4. Z evidencie vlastnej rozhodovacej činnosti ústavný súd zistil, že nálezom sp. zn. IV. ÚS 32/2024 z 21. februára 2024 vyslovil aj porušenie práv iných účastníkov napadnutého konania na základe ich sťažnosti na postup súdu v totožnom konaní.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom príslušného orgánu verejnej moci a základným právom, ktorého porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu.

6. Ústavný súd vo svojej judikatúre k čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený prierah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prierahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prierahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

7. V prejednávanom prípade je rozhodujúcou okolnosťou zistenie ústavného súdu, že predchádzajúci nález ústavného súdu už vyslovil porušenie označených základných práv sťažovateľa v totožnom napadnutom konaní a poskytol mu primerané zadostučinenie. Uvedený meritórny nález tak tvorí prekážku *rei iudicatae* vo vzťahu k postupu mestského súdu v období od podania žaloby do právoplatnosti predmetného nálezu, t. j. do 4. októbra 2023. V konaní o tejto ústavnej sťažnosti tak ústavný súd môže podrobiť svojmu prieskumu len konanie v trvaní od 4. októbra 2023 doteraz. Rozhodné obdobie pre posúdenie opodstatnenosti tejto ústavnej

sťažnosti tak predstavuje dobu jedného roka, čo už *prima facie* nemožno hodnotiť ako ústavne neakceptovateľnú dobu, a preto ústavný súd konštatuje nedostatok ústavnoprávnej intenzity zásahu do práva sťažovateľa na konanie bez zbytočných prieťahov v rozhodnej dobe.

8. Z uvedených dôvodov by ústavný súd ani po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne nemohol dospieť k záveru o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

9. V závere ústavný súd dodáva, že toto uznesenie nebráni sťažovateľovi, aby sa opätovne obrátil so sťažnosťou na ústavný súd, ak dospeje k záveru, že mestský súd naďalej nepostupuje v konaní spôsobom efektívne smerujúcim k nastoleniu jeho právnej istoty.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. novembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu